

Álmodók

„Már húsz éves elmúlt, apja semmire sem tartotta. A Roen család másodszülöttje volt, bátyjának teljes ellentéte. Vékony testalkatú szőke, kék szemű férfi, aranyozott tőr kardal az oldalán. Már órák óta ült a padon és a Lányt nézte. Ari nem sokat törődött a fiúval, gyámoltalannak, gyerekesnek, gyengének képzelte - ami egyszerre állt közel és távol a valósághoz. Ari festőnek mondta magát, bár nem volt tehetséges, apja gazdag nemes volt, elnézte lánya hóbortját, csak azon aggódott, mikor talál neki való férjet. A tavat festette miközben Keiridan a szeplős arcát nézte. A lány nem volt tündöklő szépség, így hát behunyta szemét, és nézte a lány körül kavargó érzelmeket. Már egészen kis korában rájött, hogy más mint a többiek. Láta lány körül kavargó gögöt, a hiúságot, de látta a kedvességet, az örömet is. Gyakran nézte így, miközben festegetett, már egy hónapja a ligetébe járt a lány. A Ligete. Bár a liget közterület volt, ő csak így gondolt rá. Nagyon régen volt, mikor először elszökött unalmas nevelőitől a ligetbe. Behunyta a szemét, és elgondolta amint lovagi vértben aprítja a kastélyára támadó orkokat, elgondolta amint hófehér pegazuson repül, elgondolta miként szúrja lándzsájával szíven a gonosz sárkányt. Mikor felkel mindig mosolygott. Ha apja megbüntette amiért elszökött, nem ellenkezett, nem mentegetőzött. A gondolatok mindenért kárpótolták. Három lényt látott közeledni az úton. Kinyitotta a szemét.

Férfiak - valószínűleg kereskedők - közeledtek az ösvényen. Kereskedők gondolta, miközben a ritka színeket nézte a férfiakon, a látása nem befolyásolta a képességét. Meglepődött mikor látta, mikor látta, hogy a Harmadiknak felkavaródnak, hullámokat vetnek érzelmei. Rossz érzések voltak, kicsit megszedült. mohóság, kéjvágy, félelem, mégsem egy sivár lelkű kereskedő, gondolta, de akkor ki? Egyre jobban érdekelt a férfi. Egyik pillanatról a másikra látta meg a gyilkos szándékot benne amint előnti a férfi auráját.

- Ari! - kiáltotta, ezzel legjobban magát meglepve. A lány is meglepődött, még soha nem szólt hozzá egy szót sem, bár gyakran látta. A nevét is tudja. Még mindig nem értette miért de felállt, és Keiridan felé nézett. A következő pillanatban nyilvessző ütötte át a festményt. Felsikoltott, még látta a férfiak felé rohanó, kivont tőr kardal hadonászó fiút, majd a következő nyilvessző a torkába csapódott. Keiridan eszeveszetten vagdalkozott a kardjával, csak vörös ködöt látott maga körül, akár egy megvadult bika. Egyébként sem volt jó harcos - a vívőleckéket is ellógta - de így esélye sem volt, pedig csak egyik férfi támadott rá. Először sikerült megvágnia a férfit, az úgy meglepődött a vad támadástól, hogy szinte elfelejtett védekezni.

Bár fejevadásznak hívta magát a tucat-orgyilkosok közül valók voltak, de mégis könnyen háritotta a második vágást. Következő szúrása a kölyök - nem tudott másképpen gondolni rá - hasába futott, Keiridan, aki nem viselte jól a fájdalmat azonnal elájult. Fegyvercsörgés hallatszott, otthagytak az ifjút, és beszaladtak a fák közé. Két heti gondos ápolás után visszanyerte az erejét, de egyre csak a lány halálára gondolt. ...Uwel segítsen meg, fejezte be imáját, megcsókolta alvó anyját, és leszókkent az erkélyről. Bár a sötétben nem látta hova esett, lábát nagyon meghúzta, de a térkapu felé vette útját, úgy halotta, jó pénzért Erionban embereket fogadhat fel, és akkor bevégzi, amit megfogadott.”

„Megint arrébb rúgták. Erié könnyei csendesen csorogtak, miközben arrébb ólálkodott koszos ruháiban. Az őrből olyan erősen süttött a hiúság, hogy le kellett hunyni a szemét. Nem segített - még mindig bántotta a szemét, talán még jobban mint amikor nyitva volt. Haragot látott az őr felől, de nem merte kinyitni a szemét. Nem az őr volt. Mély hang szólalt meg valamit, Erié nem értette, de az őr hangosan felhorkant és kihúzta a kardját. Hangos szóváltás - csendülés. Újjabb kiáltások - az ismeretlen kiáltott, hangjából harag érződött, de a kislány mégis valami furcsa örömet látott rajta. Kiáltás - ezúttal az őré, a benne csendülő fájdalom azonos volt azzal amit látott rajta. Kinyitotta a szemet, csendben elmaszatolta a könnyeit. Az őrt saját kardja szegezte a falhoz vállánál fogva. Úgy látta alszik. Egy magas férfi állt fölötte. Nem értette mit mond, de a kezét nyújtotta. Erié kedvességet látott rajta, és aggodást. Nem értette. Biztosan mindjárt megrúgja. De egyszer majd hatalmas varázsló lesz, akkor majd senki nem rúg bele többet. Mielőtt anyja bennégett a tűzben esténiént mesélt neki a varázslókról, meg a sárkányokról.

Még mindig a férfit nézte. Nem, nem fogja megrúgni látta rajta, de akkor mit akar? Megfogta a kezét. Valamit kiszedett a hátizsákjából és a lány felé nyújtotta. Erié nagyon megörült az ételnek valami nagyon finom gyümölcs volt, nem emlékezett, hogy evett e valaha ilyet. Két óra múlva egy fogadóban aludt, fölötte dűnnyögve járkált a pap. Mérgesen mordult a hófehér mongúzra a válla felett.

- Na most mi a fenét kezdjek veled?

Eszébe jutott az öregasszony. Abban a faluban élt, amit, még egy hete éppen valami banditáktól

védelmet. Elég unalmas volt. Több mint négy napig nem történt semmi. Persze mindjárt jobb kedve lett, mikor jöttek a banditák, hogy beszédjek a 'sarcot'. Aztán mikor a maradék bandita is elszaladt, társaival elindult a városba. De emlékezett, hogy sokat beszelt az öregasszonnyal. Művelt nő volt, bár megesküdtött volna rá, hogy boszorkány. Pedig nem volt sem fekete macska, sem semmi. Figyelemreméltó, mondta az öregasszony a lányra nézve. Hagyd itt, nekem van elég élelmem, legalább lesz, aki öreg koromra gondoskodik rólam. Erié érdeklődve nézett körbe. Annyi mindent látott az egy hét alatt, hogy alig bírta feldolgozni. Nem örült, hogy Zenko itt hagyja, de azt mondta az asszony majd vigyáz rá. Az öregasszony nem volt gonosz. Ezt látta, mégis valami sötétség lengte körül. De nem bánta meg, hogy itt maradt. Egy év múlva befejezi tanulmányait - amit nem túl nagy kedvel vett, tulajdonképpen lusta volt. És azután többé nem fogja rugdosni senki.”

Játéktechnika

Az Álmodók valójában inkább az Ábrándozók nevet érdemelnek meg, de akik foglalkoznak különleges képességeikkel - főleg asztrálmágiával foglalkozó varázslók - mégis ezen a néven említik őket irataikban.

Az Álmodók nem egy kaszt, hanem egy különös képességekkel megáldott ember. (Az álmodó ember lehet, vagy udvari ork.) Két változata van, a varázsló és a harcos. Megegyeznek a különleges képességükben, és abban, hogy egész életüket egyfajta álmovilágban töltik, ha nincs valami, ami kimozdítja őket.

Az álmodók jellemző tulajdonsága, hogy asztrálestük állandóan felülkerekedik a jóval gyengébb mentálon.

Kidobásuk

erő, ügy., gy., áll., eg., szp., int.: 3k6
de amilyen a neveltetésük, két képességet
2K6+6-al, egyet K10+8-al dobhatnak.
(választható)

Asztrál: K6+14

Mentál: 3K6-2 (min. 3)

Speciális képességük

Rendelkeznek a pszi képzettség alapfokával (mindenképpen) amit nem kell tanulniuk. Ez nem a pyarroni módszer, csak nagyban hasonlít. Ha megtanulják a Pyarroni Mf-t akkor sem kapnak több pszi pontot.

Szintenként 4 pszi pontot kapnak (első szinten 5). Alkalmazhatják az asztrál szem diszciplínát, de maximum 1 E erősségekben. Ha pajzsok védik az alanyát, akkor is jóval többet tud meg, mint egy varázsló. Ez nem kerül pszi pontjukba.

Pszi pontból max. 5-ös erősségű asztárlis mágiát varázsolhatnak, vagy 10 pszi pontért a Papi varázslatok Asztál pöröly és fátyol varázslatait alkalmazhatják. Fátyol esetén 5 perc/szintig.

Teljes asztrális mágiaellenállásuk duplázódik (a pajzsok csak akkor, ha önmaguk építették fel)

Innentől kétfelé válik:

1 Harcos

Ép alap	5
Fp alap	4
Fp/szint	K6+3
HM/szint	8 (0!)
Kp alap	10
Kp/szint	12

Első szinten 6 alapfokú választott képzettséggel indul. Továbbiakban egyik ezek közül 5. szintig mesterfokra fejlődik.

2 Varázsló

Valamely tapasztalati mágiát űző kaszt mágiáját használhatja, semmiképpen nem ismeri az összes varázslatot.

Ép alap	4
Fp alap	2
Fp/szint	K6
HM/szint	4 (1)
Kp alap	10
Kp/szint	3
Mana pont	5

Első szinten egy Mf tudományos és 5 választott Af képzettséggel indul.

Általában nem vagyok ellensége az iker/váltottkasztnak, de ez itt nem fordulhat elő.

1997.11.19.

Szerző: Király Attila

Forrás: MAGUS Lista

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikknek létezik egy átírt, továbbfejlesztett változata, a szerző tollából. (Álmodók II., Király Attila, Mlista)